

POTUSZENIE (1) *sb n*

A sg potusz(e)ni(e).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nadzieja, otucha [od kogo]: Stadko moię málucżkie nie chćieyże fie lękáć/ ták fie Oycu zľubiło fwe Kroleftwo wam dáć. Thákowe potuľzenie od Páná być znaymy/ gdy przyidą pokuľzenia, nic fie nie lękaymy *ArtKanc* 120.

Synonimy: »dobra myśl«, *nadzieja, oczekawanie, pociecha, spodziewanie.*

Cf OTUCHA, POTUCHA, POTUSZYĆ

MC